

KULCSOK

Hetyke legények a kulcsok,
Vígan zörögnek zsebemben:
azt hiszik, mindenhová bemehetnek,
mindent megtehetnek,
kettőt, hármat fordulnak és kész,
azt hiszik, kulcslyuk az egész
világ.

GOMB

Úgy él,
hogy a cérna számára
mindig ölelésre görbül a karja.
A karcsú szál hozzásimul,
s egy rongyra varrja.

A SZŐNYEG

Miért olyan
önfeláldozó a szőnyeg?
Mintha a padló
a gyermeke lenne,
testével őrködik felette.
Tűri, hogy tapossák, tekerjék,
géppel szívják, seprűvel verjék,
s mikor kint rázzák,
csak azért reszket:
„A padlóval addig mit tesznek?”

A PLAFON

A plafon belelát akár a hasamba,
akarva, nem akarva túrni kell neki.
(Mama le is törölgeti kefével.)
Pedig ott fenn a híres
mindent kiles.
Az, hogy fölöttünk van,
még nem ok arra,
hogy nyugodt pofával
hullajtson ránk vakolatot:
„Látlak. Fölöttetek vagyok.”

DOLGOK

A salátára ordított a Nap,
s az gyorsan göndörödni kezdett,
nem értik egymást a tárgyak,
az oktáv lenézi a tercet.
Egész szertartások peregnek szét a dobban,
lángol az ember, mint a patakok,
míg felszívják a szívós örvény-forgók.
Azután meghal,
és élni kezdenek a dolgok.

PÁRNA

Intelligens a párna:
Csak fejek alá fekszik.

POHÁR

Forró súllyal
feszítik tele testét,
s amikor a kavargásban
dühvel megtörne,
akkor a száját
csókolgatják körbe.

KÖRZŐ

A körző egy pontnak feszíti lábát,
s meghúzza maga körül saját határát.

KONZERV

A konzerv bádog kastélyban alszik.
Csak amikor felnyitják, páras,
olajfutotta szemmel néz
szemrehányón a világba.

AMULETT

Ha van,
sokkal rosszabbul járok:
magamra egyáltalán nem,
folyton csak rá vigyázok.

JÁTÉK

A játék egy kicsit mindig komoly,
s minden komoly dologban van csöpp játék.
Így szól a kés:
Kövön táncolok,
mielőtt húsba vágnék.

FÜGGÖNY

Bár remeg a keze, mikor kapaszkodik,
de kirúg az ablakon, ha hozzá a szél
egy kis könyörgésre járul.
Puffad a hasa, mint a jóllakotté,
aztán az éhségtől
újra ronggyá ájul.

ESERNYŐ

Mert az esernyőnek is van valami
háztető's melege,
az ember azt hiszi, hogy az isten lábát,
pedig az esernyőt szorítja a keze.

PRÉS

A munkadarabnak azt mondja,
hogy majd óvatosan fogja.

FA

Hiába hajlong a fa egyre jobban
vagy kapálózik a gyökere:
nem szól a föld.
De mikor kidől a fa, iszonyút dobban.

KÖNYVEK

Az igaz, hogy hivatalosan,
tehát olvasáskor, önmagukban is megállnak,
csak magánéletükben,
vagyis a polcon dőlnek egymásnak.

ITATÓS

Annyi a tudásvágya,
hogy minden írást magába venne.
Csakhogy fordítva marad meg benne.

FUTÓNÖVÉNY

Elmondhatja magáról,
hogy most már elfogyott az útja,
nincs hova nőni.
S amikor először lenézett
vette észre,
hogy nem tud lejönni.

ECSET

A világot foltokká teszi,
míg feloldódik a lassú dalban.
Álmaiban mint szelíd tehén –
a vásznat nyalogatja halkan.

TÜKÖR

Valójában nincs is.
Legalábbis ő
nem úgy érzi mintha lenne:
minden nap végig kell néznie,
hogyan öltöznek a lányok
és nevetik szembe.

TÉGLA

Az öröm pirossá tette.
Ugrott egyet és – eltörött.

SÓ

Fontos vagyok, hát ide estem.
Ezt gondolja átlényegülés közben
a só a levesben.

KERÍTÉS

Ő maga szégyelli,
hogy a tulajdonosa odarakta,
s akkor örül legjobban,
ha valakinek sikerül
átvetni magát rajta.

ÉLET

Nagy hajón még nem ültem,
csak a himbálózás jutott el hozzám.
A sárkányt nem láttam sose,
de a fejét lecsapva hozzák.

A dolgok hamar s gyakran történnek.
Az ember már régen nincsen,
s a fogason még van kabát.

TAVASZ

A meleg a fákra fellök
egypár marék verebet,
az este kékül, zöldül,
s egy kis fagyot főz éjjel,
mert a pocsolyákba feküdtek a felhők.

Egy kőnek az útra nyúlik lába,
egy autó ráfordul, s még ő visít.
Ezenkívül: tiszta és fényes a templom,
mint a frissen súrolt fásláda.

SZEMÜVEG

A szemüveded vagyok. Én akartam,
hogy velem láss,
de nem, hogy keresztülnézz rajtam.

ESTE

Ruhástól alszik a zsír,
kedvesen fogja ölében a lábos.
Felvisít a kályha, s nyújtva felejt
nyelvét a láng, annyira álmos.

HIHETETLEN

Pizsamában maradt a Nap,
dél felé szúrt már a szakála.
Néztem, ahogy egy tüskét harap.

A hal magából kocsonyát főzött,
egy könyv összecuklott a csodálattól,
s azt kérdezte: ki a legyőzött?

Nem tudtam, hogy ébren vagyok:
Úgy ülnek a tuskók,
mint a felekezeti tagok.

FORRÓSÁG

Műanyag zacskóban cipőkefe,
hófehér s önzetlen a kád feke.
Fénylik az asztallap, sápad a kilincs,
mindkettő azért, mert otthon senki sincs.
A vigyor szélesen recseg a sarokban,
köszvényes mosoly koldul a küszöbön.
Egy ismeretlen vízcsepp szikrát vet egy dróton,
s a macska így morog: megölöm!
Mint bezárt eredmény,
kéményt mos az eső,
s kukacot szemelget
a cseresznyeszem.
Lakkot kent magára
egy nagy, hájas váza,
s a guta azt mondta:
„megáll az eszem!”

TULIPÁNOK

Túl érzékenyek a tulipánok:
minden rezgésre ingatják fejük.
Mit tennének, ha törvénné lenne,
hogy ebédre őket együk?

RETEK

Kitúrtam egy retket a földből.
Ott hevert kibontott ágján
gyáván.
Mit tett volna, ha belerúgok?
Egy csöpp szakáll remegett az állán.

GARÁZS

Ami vöröslik a világba,
az szerinte mind farlámpa.

OSTOR

Felcseperedik egy hosszú ostor
s tekerten csüng a szegen.
Itt leselkedik az idő,
mikor majd testbe kóstol.
Nagy hullámokat vet a félelem,
a kiáltás a számba ragad:
nem az ütést félem, de ha ostor leszek,
mi mindent tesznek meg velem?!

MINDEN ÉJJEL

Én minden éjjel őrzöm a papucsom,
ezért van, hogy mellette alszom.

A pizsamám nem ismeri az arcom,
pedig minden éjjel vele alszom.

A DOLGOK EMLÉKEZETE

A dolgok emlékezete
újra és újra megaláz.
Nekem nem emlékeim,
csak fogalmaim vannak,
s mellettem naponta
in memoriam ég a gáz.